

Lietas Nr. 11092112814
Lietas arhīva Nr. SKK-0288-15

LĒMUMS

Rīgā 2015.gada 8.septembrī

Latvijas Republikas Augstākā tiesa šādā sastāvā:

tiesnese I.Radzeviča

tiesnesis A.Freibergs

tiesnese A.Poļakova

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurores Kristīnes Petrovskas kasācijas protestu par Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu un

k o n s t a t ē j a

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu

/I.B./, /personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 270.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 28.maijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 2.jūnijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 5.jūnijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 6.jūnijā plkst.12.41) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 6.jūnijā plkst.21.32) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 četriem mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 7.jūnijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 8.jūnijā plkst.12.13) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 8.jūnijā plkst.14.50) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 9.jūnijā plkst.20.05) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 9.jūnijā plkst.21.48) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 10.jūnijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu

uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 21.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 26.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 27.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 29.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 24.augustā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 1.septembrī) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sods /I.B./ noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem 6 mēnešiem.

/I.B./ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts.

/A.N./, /personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 21.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā (noziedzīgais nodarījums izdarīts 2014.gada 26.jūlijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sods /A.N./ noteikts brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods /A.N./ noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 1 mēnesi.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu /I.B./ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas par svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot telpā, kā arī pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas par svešas mantas tīšu iznīcināšanu.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti šādos apstākļos.

2014.gada 28.aprīlī ap plkst.2.45 /I.B./ ar ķieģeli izsita SIA /Nosaukums/ veikala /Nosaukums B/ /adrese/ ieejas durvju stikla paketi, tā tīši iznīcinot SIA /Nosaukums/ mantu 57,83 *euro* vērtībā, zādzības nolūkā iekļuva veikala telpā, kur no tirdzniecības plaukta slepeni nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 166,42 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

Turklāt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu /I.B./ atzīts par vainīgu un sodīts par 15 zādzībām nelielā apmērā, katru no tām kvalificējot pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti šādos apstākļos.

1. 2013.gada 5.jūnijā plkst.16.33 /I.B./ SIA /Nosaukums/veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 30,59 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

2. 2013.gada 6.jūnijā plkst.12.41 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 68,63 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

3. 2013.gada 6.jūnijā plkst.21.32 /I.B./ SIA /Nosaukums/veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 37,11 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

4. 2013.gada 7.jūnijā plkst.13.58 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 64,70 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

5. 2013.gada 8.jūnijā plkst.12.13 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 47,12 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma

izdarišanas vietas aizgāja.

6. 2013.gada 8.jūnijā plkst.14.50 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 57,92 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

7. 2013.gada 9.jūnijā plkst.20.05 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 36,81 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

8. 2013.gada 9.jūnijā plkst.21.48 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 45,38 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

9. 2014.gada 28.maijā plkst.11.39 /I.B./ AS /Nosaukums C/ veikalā /Nosaukums C/ /adrese/ nolaupīja AS /Nosaukums C/ mantu 22,76 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

10. 2014.gada 2.jūnijā plkst.10.53 /I.B./ AS /Nosaukums C/ veikalā /Nosaukums C/ /adrese/ nolaupīja AS /Nosaukums C/ mantu 127,10 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

11. 2014.gada 10.jūnijā plkst.17:49 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā „/Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 28,74 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

12. 2014.gada 27.jūlijā plkst.21.18 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 2,05 *euro* vērtībā un ar nolaupīto mantu no noziedzīgā nodarījuma vietas aizgāja.

13. 2014.gada 29.jūlijā plkst.15.51 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 3,98 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

14. 2014.gada 24.augustā plkst.20.47 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 8,52 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

15. 2014.gada 1.septembrī plkst.19.31 /I.B./ SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 13,49 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarišanas vietas aizgāja.

Turklāt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu /I.B./ atzīts

par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 270.panta pirmās daļas par to, ka viņš, lietojot vardarbību, pretojās personai, kas piedalījās noziedzīga nodarījuma pārtraukšanā.

Turklāt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu /I.B./ atzīts par vainīgu un sodīts pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas un 180.panta pirmās daļas par mēģinājumu izdarīt zādzību nelielā apmērā.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos.

2014.gada 11.augustā plkst.15.49 /I.B./ SIA /Nosaukums/veikalā /Nosaukums B/ /adrese/ mēģināja nolaupīt SIA /Nosaukums B/ mantu 33,95 *euro* vērtībā, taču īstenot savu noziedzīgo nodomu līdz galam nevarēja no viņa gribas neatkarīgu iemeslu dēļ, jo ceļā uz kasēm viņu aizturēja veikala apsargs un lūdza uzrādīt mugursomā esošās mantas.

Turklāt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedumu /I.B./ un /A.N./ atzīti par vainīgiem un sodīti par divām zādzībām nelielā apmērā, katru no tām kvalificējot pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka noziedzīgie nodarījumi izdarīti šādos apstākļos.

1. 2014.gada 21.jūlijā plkst.21.56 /A.N./ un /I.B./ ieradās SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/, kur personu grupā nolaupīja SIA /Nosaukums/ mantu 7,79 *euro* vērtībā un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

2. 2014.gada 26.jūlijā plkst.21.12 /A.N./ un /I.B./ ieradās SIA /Nosaukums/ veikalā /Nosaukums B/ /adrese/, kur personu grupā nolaupīja SIA /Nosaukums/mantu 13,32 *euro* vērtība un ar nolaupīto no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu, iztiesājot krimināllietu apelācijas kārtībā sakarā ar apsūdzētā /A.N./, viņa aizstāves /pers.Z/ un apsūdzētā /I.B./ apelācijas sūdzībām, Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2014.gada 6.novembra spriedums atcelts un krimināllieta nosūtīta jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Pamatojot savu nolēmumu, apelācijas instances tiesa norādījusi, ka pirmās instances tiesa sprieduma aprakstošajā daļā konstatējusi, ka apsūdzētais /I.B./ noziedzīgos nodarījumus izdarījis 2013.gada 5.jūnijā, 2013.gada 6.jūnijā plkst.12.43 un plkst. 21.32, 2013.gada 7.jūnijā, 2013.gada 8.jūnijā plkst.12.13 un plkst.14.50, 2013.gada 9.jūnijā plkst.20.05 un plkst.21.48, savukārt sprieduma rezolūtivajā daļā norādījusi, ka minētie noziedzīgie nodarījumi izdarīti 2014.gadā.

Ievērojot minēto, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa, iztiesājot lietu šajā daļā bez pierādījumu pārbaudes, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punktu un tādējādi pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 8.punktā norādīto likuma pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa nolēmuma atcelšanu. Turklāt tiesa atzinusi, ka minētā likuma pārkāpuma dēļ pirmās instances tiesas notiesājošais spriedums atzīstams par procesuāli nederīgu dokumentu un līdz ar to atbilstoši Augstākās tiesas 2010.gada 3.jūnija lēmumā lietā Nr. SKK-288/2010 paustajām atziņām tas atceļams pilnībā un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai pirmā instances tiesā.

Par Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu Rīgas tiesas apgabala prokuratūras prokurore Kristīne Petrovska iesniegusi kasācijas protestu, kurā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Pamatojot savu lūgumu, prokurore norādījusi, ka apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas un 566.panta pārkāpumus, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 575.panta trešajai daļai atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem un noveduši pie nelikumīga nolēmuma.

Neapstrīdot apelācijas instances tiesas atzinumu par to, ka pirmās instances tiesa, izskatot krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes attiecībā uz /I.B./ celto apsūdzību par zādzībām, kas izdarītas no 2013.gada 5.jūnija līdz 9.jūnijam, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punktu un tādējādi pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 8.punktā norādīto likuma pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa tiesas nolēmuma atcelšanu, prokurore vienlaikus norādījusi, ka par nepamatotu uzskatāms apelācijas instances tiesas atzinums, ka minētā likuma pārkāpuma dēļ notiesājošais spriedums kļuvis par procesuāli nederīgu dokumentu.

Prokurores ieskatā, apelācijas instances tiesa, motivējot savu atzinumu šajā daļā, nepamatoti atsaukusies uz Augstākās tiesas 2010.gada 3.jūnija lēmumu lietā Nr. SKK-288/2010, jo šajā lēmumā paustās atziņas par juridiskajām sekām, kādas iestājas, ja tiesas nolēmums tiek atzīts par procesuāli nederīgu dokumentu, nav attiecināmas uz izskatāmo lietu. Arī Augstākās tiesas lēmumos citās lietās – Nr. SKK-335/2007, Nr. SKK-12/2010, Nr. SKK-274/2011, Nr. SKK-208/2012 un Nr. SKK-275/2014 –, kuros Augstākā tiesa zemāko instanču tiesu nolēmumus atzinusi par procesuāli nederīgiem dokumentiem, nav norādīts uz Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 8.punktā paredzēto pārkāpumu kā pamatu tiesas nolēmuma atzīšanai par procesuāli nederīgu dokumentu. Tādējādi apelācijas instances tiesas secinājums par pirmās instances tiesas spriedumu kā procesuāli nederīgu dokumentu neatbilst judikatūrā paustajām atziņām. Turklāt, konstatējot Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu tikai attiecībā uz /I.B./ celtās apsūdzības daļu, apelācijas instances tiesai nebija tiesiska pamata atcelt pirmās instances tiesas nolēmumu arī pārējā daļā, kurā šādi pārkāpumi nav konstatēti. Atceļot pirmās instances tiesas nolēmumu pilnībā, apelācijas instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 511.panta otrās daļas, 512.panta pirmās daļas un 566.panta pārkāpumus, kas noveduši pie nelikumīga nolēmuma. Turklāt pēc būtības atšķirības pirmās instances tiesas

sprieduma rezolutīvajā daļā un aprakstošajā daļā attiecībā uz astoņu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas gada skaitli vērtējamā vienīgi kā pirmās instances tiesas pieļauta pārrakstīšanās kļūda Kriminālprocesa likuma 474.panta izpratnē, kas nepadara tiesas spriedumu par nederīgu procesuālu dokumentu, jo īpaši tādēļ, ka Kriminālprocesa likuma 528.pantā nav ietverta prasība sprieduma rezolutīvajā daļā norādīt noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laiku. Savukārt pirmās instances tiesas sprieduma aprakstošajā daļā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas gada skaitlis atbilst lēmumā par saukšanu pie kriminālatbildības norādītajam. Apelācijas instances tiesa nav arī argumentējusi, kādēļ tās konstatētās atšķirības pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvajā daļā un aprakstošajā daļā padara tiesas spriedumu par procesuāli nederīgu dokumentu, bet savus atzinumus par pirmās instances tiesas sprieduma pilnīgu atcelšanu pamatojusi vienīgi ar atsauci uz Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumu pārkāpumu.

Augstākā tiesa atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 18.februāra lēmums atceļams pilnībā un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka, iztiesājot krimināllietu bez pierādījumu pārbaudes, bet tiesas sprieduma aprakstošajā un rezolutīvajā daļā sniedzot atšķirīgu pierādīto noziedzīgo nodarījumu aprakstu daļā par astoņu apsūdzētajam /I.B./ inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laiku, pirmās instances tiesa pieļāvusi Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 8.punktā norādīto pārkāpumu, proti, izskatījusi lietu bez pierādījumu pārbaudes, neievērojot Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumus.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa atzinusi, ka minētais likuma pārkāpums padarījis pirmās instances tiesas nolēmumu par procesuāli nederīgu dokumentu, tādēļ, atsaucoties uz Augstākās tiesas 2010.gada 3.jūnija lēmumā lietā Nr. SKK-288/2010 norādīto, atcēlusi pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā un nosūtījusi lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Augstākā tiesa uztur spēkā iepriekš minētajā Augstākās tiesas lēmumā paustās atziņas par to, ka gadījumā, ja lietā ir procesuāli nederīgs pirmās instances tiesas nolēmums, tad zūd izskatīšanas priekšmets apelācijas instances tiesā, kas izraisa lietas jaunu izskatīšanu pirmās instances tiesā, taču vienlaikus atzīst par nepamatotu apelācijas instances tiesas secinājumu par to, ka pirmās instances tiesas spriedums izskatāmajā lietā atzīstams par procesuāli nederīgu dokumentu. Apelācijas instances tiesas konstatētais Kriminālprocesa likuma 575.panta pirmās daļas 8.punktā norādītais pārkāpums katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu daļā, kurā šis pārkāpums konstatēts, taču tas nepadara pirmās instances tiesas spriedumu par procesuāli nederīgu dokumentu. Apelācijas instances tiesas atzinums par pirmās instances tiesas spriedumu kā nederīgu procesuālu dokumentu ir pretrunā arī ar judikatūru. Augstākās tiesas lēmumos, uz kuriem savā kasācijas protestā norādījusi prokurore (*Augstākās tiesas 2007.gada 7.jūnija lēmumā lietā Nr. SKK-335/2007, 2010.gada 7.janvāra lēmumā lietā Nr. SKK-12/2010, 2011.gada 25.maija lēmumā lietā Nr. SKK-274/2011, 2012.gada 17.aprīļa lēmumā lietā Nr. SKK-208/2012 un 2014.gada 2.jūlija lēmumā lietā Nr. SKK-275/2014*) tiesas nolēmums atzīts par procesuāli nederīgu dokumentu tikai

tajā gadījumā, ja konstatētais likuma pārkāpums ietekmējis visa tiesas nolēmuma tiesiskumu. Apelācijas instances tiesa savus atzinumus par pirmās instances tiesas spriedumu kā nederīgu procesuālu dokumentu nav pamatojusi un nav atklājusi, kā tās konstatētais likuma pārkāpums attiecībā uz astoņiem /I.B./ inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ietekmējis pārējā tiesas sprieduma tiesiskumu.

Ievērojot minēto, Augstākā tiesa atzīst, ka apelācijas instances tiesa, pieņemot lēmumu par pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanu pilnībā, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 511.panta otro daļu, 512.panta pirmo daļu un 566.pantu. Minētie pārkāpumi atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem šā likuma 575.panta trešās daļas izpratnē, kas noveduši pie nelikumīga nolēmuma.

Pirmstiesas kriminālprocesa laikā apsūdzētajam /I.B./ piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums. Augstākā tiesa atzīst, ka minētais drošības līdzeklis atstājams negrozīts. Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais atzīts par vainīgu vairāku noziedzīgu nodarījumu, tostarp smaga nozieguma, izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanas sodu. Minētais apstāklis saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu ir pamats apcietinājumam.

Apsūdzētajam/A.N./ drošības līdzeklis lietā nav piemērots. Augstākā tiesa atzīst, ka drošības līdzekļa piemērošanai apsūdzētajam šajā kriminālprocesa stadijā nav tiesiska pamata.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 585. un 587. pantu, Augstākā tiesa

n o l ē m a

Atcelt Rīgas apgabaltiesas 2015.gada 18.februāra lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Apsūdzētajam/I.B./ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negozītu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese

I.Radzeviča

Tiesnesis

A.Freibergs

